

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 22 maja 1973 r.

w sprawie obowiązku służby wojskowej kobiet.

Na podstawie art. 37 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1967 r. Nr 44, poz. 220 i z 1972 r. Nr 53, poz. 342) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do służby wojskowej mogą być przeznaczone kobiety:

- 1) w okresie od początku roku kalendarzowego, w którym kończą osiemnaście lat, do końca roku kalendarzowego, w którym kończą trzydzieści pięć lat życia, jeżeli są zatrudnione w zakładach (placówkach) służby zdrowia i posiadają kwalifikacje zawodowe:
 - a) dietetyczki,
 - b) higienistki szkolnej,
 - c) instruktora higieny,
 - d) instruktora terapii zajęciowej,
 - e) pielęgniarki, pielęgniarki psychiatrycznej,
 - f) położnej,
 - g) pracownika socjalnego,
 - h) technika analityki medycznej,
 - i) technika dentystrycznego,
 - j) technika elektroniki medycznej,
 - k) technika elektroradiologii,
 - l) technika farmaceutycznego,
 - ł) technika fizjoterapii;
- 2) absolwentki akademii medycznych, w okresie od zakończenia studiów do końca roku kalendarzowego, w którym kończą 40 lat życia.

2. Do służby wojskowej mogą być przeznaczone kobiety (ust. 1), które zostały uznane za zdolne do tej służby ze względu na stan zdrowia.

§ 2. 1. Kobiety określone w § 1 poddaje się obowiązkowi stawienia się do poboru, jeżeli w roku kalendarzowym, w którym mają być przeznaczone do służby wojskowej, kończą nie więcej niż dwadzieścia cztery lata życia.

2. Pozostałe kobiety określone w § 1 poddaje się przeglądowi lekarskiemu.

3. Obowiązkowi stawienia się do poboru lub do przeglądu lekarskiego nie podlegają kobiety, które:

- 1) sprawują opiekę nad dziećmi do lat ośmiu;
- 2) sprawują opiekę nad dziećmi od lat ośmiu do szesnastu lub nad osobami wspólnie zamieszkałymi, zaliczonymi do I grupy inwalidów albo obłożnie chorymi, jeżeli opieki tej nie można powierzyć innym osobom;
- 3) posiadają uregulowany stosunek do służby wojskowej.

§ 3. 1. Kobiety poddane obowiązkowi stawienia się do poboru lub do przeglądu lekarskiego, które zostały uznane za zdolne do służby wojskowej (kategoria A) lub za zdolne do służby wojskowej na określonych stanowiskach (kategoria C), przenosi się do rezerwy.

2. Do rezerwy przenosi kobiety określone w § 1 ust. 1 powiatowy (miejski, dzielnicowy) sztab wojskowy właściwy ze względu na miejsce ich zamieszkania lub pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące. Kobietom tym wydaje się wojskowe dokumenty osobiste.

§ 4. 1. Powiatowy (miejski, dzielnicowy) sztab wojskowy wydaje zaświadczenie według ustalonego wzoru kobietom, które zostały uznane:

- 1) za czasowo niezdolne do służby wojskowej i do służby w formacjach samoobrony (kategoria B);
- 2) za zdolne do służby w formacjach samoobrony (kategoria D) oraz
- 3) za trwale niezdolne do służby wojskowej i do służby w formacjach samoobrony (kategoria E).

2. Kobiety uznane za czasowo niezdolne do służby wojskowej i do służby w formacjach samoobrony (kategoria B) mogą być poddane ponownie obowiązkowi stawienia się do poboru lub do przeglądu lekarskiego — po upływie okresu trwania tej niezdolności.

§ 5. Traci moc zarządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 29 marca 1969 r. w sprawie obowiązku służby wojskowej kobiet (Monitor Polski Nr -16, poz. 129).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: w z. J. Urbanowicz